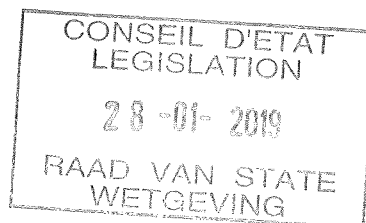

65276/3

Vlaams
Parlement

ingediend op **1812** (2018-2019) – Nr. 1
23 januari 2019 (2018-2019)

Voorstel van decreet

van Jan Peumans

houdende wijziging
van het decreet van 28 januari 1974
betreffende het cultuurpact, wat de oprichting
van de Vlaamse Cultuurpactcommissie betreft

TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Met dit decreet wordt de Vlaamse Cultuurpactcommissie opgericht. Die commissie treedt complementair aan de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie op en heeft als opdracht de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen in Vlaanderen te waarborgen.

2. Situering

De wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, de zogenaamde Cultuurpactwet, heeft de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie (VNC) opgericht, met als taak de naleving van de bepalingen van die wet te controleren. Die controle wordt gerealiseerd via een mechanisme van klachtenbehandeling, waarbij gestreefd wordt naar verzoening tussen de partijen. Bij gebrek aan verzoening brengt de commissie een gemotiveerd advies uit over de gegrondheid van de klacht. Daarbij voegt ze eventueel een aanbeveling voor de betrokken overheid, waarin ze vraagt om ofwel de nietigheid van de genomen beslissing vast te stellen, ofwel alle nodige maatregelen te nemen om de naleving van de bepalingen van de Cultuurpactwet te verzekeren.

De VNC bestaat uit evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden, die respectievelijk door het Vlaams Parlement en het Parlement van de Franse Gemeenschap worden aangewezen. Daarnaast worden twee Duitstalige leden aangewezen door het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap.

Bij de samenstelling van de verschillende delegaties moet het principe van de evenredige vertegenwoordiging gerespecteerd worden. Bovendien heeft elke strekking die in de assemblee vertegenwoordigd is, maar die te klein is om op basis van de evenredige vertegenwoordiging aanspraak te kunnen maken op een mandaat in de commissie, het recht om één lid met adviserende stem aan te wijzen.

Hoewel de leden van de commissie een bepaalde strekking vertegenwoordigen, worden ze wel geacht in hun functie voldoende afstand te houden van de dagelijkse – vooral lokale – politiek. Om die reden is het lidmaatschap van de commissie niet verenigbaar met de uitoefening van een politiek kiesmandaat.

In de loop van de zittingsperiode 2014-2019 is gebleken dat er onenigheid blijft bestaan over diverse punten in de toepassing van de Cultuurpactwet, niet alleen tussen de Nederlandstalige en de Franstalige leden van de VNC, maar ook tussen het Vlaams Parlement en het Parlement van de Franse Gemeenschap. Die onenigheid gaat over de samenstelling van de VNC, inclusief de leden met adviserende stem, en over de hierboven aangehaalde onverenigbaarheid voor de leden van de VNC. Dat heeft geleid tot een impasse, waardoor de VNC niet meer samenkomt en klachten onbehandeld blijven. Het Vlaams Parlement heeft die problematiek al besproken.¹

Een directe oplossing kan er alleen komen door een federaal initiatief. In afwachting daarvan is de indiener van dit voorstel van decreet ervan overtuigd dat personen die een klacht indienen, niet het slachtoffer van die impasse mogen zijn. Om die reden wordt voorgesteld om, binnen de bevoegdheden waarover de Vlaamse

¹ Verslag van de hoorzitting namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media uitgebracht door Marius Meremans over de Cultuurpactcommissie, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1054/1.

Gemeenschap beschikt, een alternatief te creëren, zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de VNC.

3. Bevoegdheidsverdeling

Artikel 131 van de Grondwet machtigt de wetgever om regels vast te stellen “ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen”. Op basis van dat artikel kan de federale wetgever bij gewone wet voorschriften uitvaardigen die de gemeenschappen bij de uitoefening van de hun overgedragen bevoegdheden in acht moeten nemen.^{2 3} De federale wetgever heeft op basis van die bepaling de volgende twee maatregelen genomen:

- de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (de zogenaamde Cultuurpactwet);
- de wet van 3 juli 1971 tot indeling van de leden van de Wetgevende Kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen betreffende de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap, waarbij de ideologische alarmbel wordt ingevoerd.⁴

Daarnaast bepaalt artikel 11 van de Grondwet: “Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen toegekend moet zonder discriminatie verzekerd worden. Te dien einde waarborgen de wet en het decreet inzonderheid de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden.”

De verwijzing naar “de wet” in dit artikel is louter een bevestiging van wat al door artikel 131 van de Grondwet bepaald werd. Dat daarnaast ook naar het decreet verwezen wordt, houdt evenwel in dat de gemeenschappen zelf ter uitvoering van artikel 11 van de Grondwet decreten kunnen aannemen die de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden waarborgen. De federale bevoegdheid ter zake is dus niet exclusief. Die decreten, die een algemene strekking kunnen hebben, zijn echter alleen aanvaardbaar als ze niet in strijd zijn met de wetten, aangenomen ter uitvoering van artikel 131 van de Grondwet, inzonderheid met de Cultuurpactwet.⁵ Behalve als er een bijzondere en uitdrukkelijke machtiging is gegeven of als er aan de voorwaarden voor een beroep op de impliciete bevoegdheden, vermeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), voldaan is, mogen de gemeenschappen immers het domein van de aan de wet voorbehouden materies niet betreden, ongeacht of ze van de geldende wettelijke bepalingen afwijken, die bepalingen alleen maar bevestigen of ze al dan niet toepasselijk verklaren.⁶ De decreetgever mag

² Adv.RvS 13.019/2 van 13 februari 1978 over twee amendementen op een voorstel van Cultuurpactdecreet van de Franse Gemeenschap (*Parl.St. Fr.Parl.* 1977-78, nr. 16), aangehaald door J.VELAERS, *De Grondwet en de Raad van State Afdeling Wetgeving*, Antwerpen, Maklu, 1999, 434; adv. RvS 19.962/8 van 8 juni 1990 over het voorstel van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, *Parl.St. VI.Parl.* 1989-90, nr. 349/2, 4; adv.RvS 38.161/AV van 24 maart 2005 over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 16 juli 1973 met het oog op de splitsing van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, *Parl.St. Kamer* 2004-05, nr. 51-1572/002, 4; adv.RvS 39.793/AV van 28 februari 2006 over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, *Parl.St. Kamer* 2006-07, nr. 51-1929/001, 3.

³ Op grond van artikel 19, §1, eerste lid, BWHI, zou men weliswaar kunnen argumenteren dat de term “wet” in artikel 131, GW, op zich niet bevoegdheidsverdelend is, aangezien dat grondwetsartikel van voor 1980 dateert. In de geciteerde adviezen gaat de Raad van State niet in op de draagwijdte van die bepaling in de context van artikel 131 van de Grondwet.

⁴ Zie met name artikel 4 tot en met 6 van de wet van 3 juli 1971. Zie ook artikel 73 tot en met 75 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap en artikel 73 van het Reglement Vlaams Parlement.

⁵ Adv.RvS 38.161/AV van 24 maart 2005 over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 16 juli 1973 met het oog op de splitsing van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, *Parl.St. Kamer* 2004-05, nr. 51-1572/002, 4.

⁶ Arbitragehof 5 april 1990, nr. 15/90, B.21; adv.RvS 20.624/1 van 7 maart 1991 over een voorontwerp van decreet betreffende het filmbeleid in de Vlaamse Gemeenschap, *Parl.St. VI.Parl.* 1990-91, nr. 554/1, 49.

wel aanvullende of verdergaande maatregelen nemen zodat elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen wordt voorkomen, en de rechten en vrijheden van die minderheden worden gewaarborgd⁷, zonder afbreuk te doen aan de federale bevoegdheid ter zake.

Op grond van het voorgaande kan de decreetgever binnen zijn eigen bevoegdheden ook een bemiddelings- of toezichtsorgaan aanwijzen dat de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden in de culturele sector waarborgt, zonder ook maar op enige wijze afbreuk te doen aan de opdrachten die de federale wetgever aan de VNC heeft toevertrouwd. Daarbij moet het evenredigheidsbeginsel, al dan niet in samenhang met het beginsel van de federale loyaliteit, nageleefd worden. Dat betekent dat geen enkele overheid bij het voeren van het beleid dat haar is toevertrouwd, maatregelen mag nemen die zover gaan dat het voor een andere overheid onmogelijk of overdreven moeilijk wordt om het beleid dat haar is toevertrouwd, doelmatig te voeren.

De Raad van State verzet zich geenszins tegen de oprichting van een Vlaamse Cultuurpactcommissie, op voorwaarde dat de bevoegdheden van die Vlaamse Cultuurpactcommissie niet identiek zijn aan die van de VNC, maar er complementair aan zijn.⁸

4. Strekking van het voorstel

Het huidige decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact (het Cultuurpactdecreet), neemt woordelijk de Cultuurpactwet over, inclusief de bepalingen tot oprichting van de (federale) Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. De indiener van dit voorstel van decreet wil die laatste bepalingen vervangen en een eigen Vlaamse Cultuurpactcommissie oprichten.

In de Vlaamse Cultuurpactcommissie (VCC) zitten, in tegenstelling tot de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie (VNC), uitsluitend Nederlandstalige leden die door het Vlaams Parlement worden aangewezen.

De VCC zal binnen de bevoegdheidssfeer van de Vlaamse Gemeenschap dezelfde cultuurpactregels toepassen als de VNC, maar die zullen wel louter complementair zijn en op geen enkele wijze afbreuk doen aan de bevoegdheden van de VNC. De VCC kan alleen optreden in de gevallen waarin de VNC niet optreedt of als het onderzoek van de VNC niet tijdig met succes afgerond kan worden én de verzoeker (de 'klager') zelf aan de VCC vraagt om zijn klacht te onderzoeken.

Dat betekent concreet dat de VCC uitsluitend kennis kan nemen van een klacht als de volgende drie voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de klacht werd eerst ingediend bij de VNC;
- 2° de termijn die de federale Cultuurpactwet voorschrijft voor het uitbrengen van een advies (zestig dagen na de ontvangst van een klacht), is verstreken zonder dat de VNC een verzoening tot stand heeft gebracht of een advies heeft uitgebracht;
- 3° de klager onttrekt zijn klacht aan het verdere onderzoek van de VNC en legt die voor aan de VCC.

Er is dus geen sprake van een automatische doorzending van een klacht. De klager kan perfect beslissen dat de VNC meer tijd moet krijgen zodat ze de klacht gewoon verder kan behandelen.

⁷ Zie bijvoorbeeld het decreet van 25 juli 1974 tot het waarborgen van de rechten van de Nederlandstalige ideologische en filosofische strekkingen in Brussel-Hoofdstad.

⁸ Expliciet: adv. RvS 40.329/3 van 4 juli 2006 over het voorstel van decreet houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, strekkende tot het invoeren van een Vlaamse Cultuurpactcommissie, *Parl.St.* VI.Parl. 2005-06, nr. 496/2.

Er wordt niet geraakt aan de bevoegdheid van de VNC of aan de materiële regels van de Cultuurpactwet. De VNC en de VCC kunnen nooit parallel dezelfde klacht behandelen. De VCC is evenmin een beroepsinstantie ten aanzien van de VNC: als de VNC wel tijdig een verzoening tot stand brengt of advies uitbrengt, is een identieke klacht bij de VCC onontvankelijk.

De voorgestelde decreetswijziging kan toegepast worden op alle klachten die na de datum van inwerkingtreding ervan bij de VNC worden ingediend. Ze kan bovendien worden toegepast op klachten die op de inwerkingtredingsdatum al bij de VNC aanhangig werden gemaakt, maar die nadien door de verzoeker aan het onderzoek van de VNC onttrokken worden en bij de VCC aanhangig worden gemaakt.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

De VCC zal uitsluitend actief zijn in het domein van de culturele gemeenschapsaangelegenheden. In artikel 2 van het Cultuurpactdecreet staat: "De bepalingen van dit decreet zijn toepasselijk op alle overheidsmaatregelen genomen inzake de culturele aangelegenheden, als bedoeld in artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden (...)." De verwijzing naar artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 moet nu worden gelezen als een verwijzing naar artikel 4, 1° tot en met 10°, BWHI, althans voor zover die bevoegdheden ook al door de wetgever van 1971 als culturele aangelegenheden werden beschouwd. De hulp aan de geschreven pers (artikel 4, 6°bis, BWHI) werd pas in 1988 als culturele gemeenschapsaangelegenheid beschouwd en blijft dus buiten het toepassingsgebied van de Cultuurpactwet en het Cultuurpactdecreet. Hetzelfde geldt voor de later toegevoegde culturele bevoegdheden inzake vorming, sociale promotie en beroepsomscholing (artikel 4, 11° tot en met 17°, BWHI).⁹ Omgekeerd zijn een aantal bevoegdheden die in 1971 nog als culturele aangelegenheid gekwalificeerd werden, inmiddels overgeheveld naar de gewesten (monumenten en landschappen sinds de derde staatshervorming, en toerisme sinds de zesde staatshervorming). Daardoor zijn de Cultuurpactwet en het Cultuurpactdecreet niet meer van toepassing op die aangelegenheden.¹⁰

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 3

Overeenkomstig artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen richt de decreetgever de Vlaamse Cultuurpactcommissie op.

Het tweede lid van artikel 21 van het Cultuurpactdecreet luidt als volgt: "Te dien einde ontvangt de commissie alle klachten tegen inbreuken op dit decreet, ingediend door elke partij die van een belang doet blijken of die van oordeel is dat zij

⁹ Adv.RvS 15.822/1 van 23 november 1983 over een ontwerp van decreet houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, *Parl.St.* VI.Parl. 1983-84, nr. 243/1, 17; adv.RvS 19.045/8 van 18 september 1990 over een voorontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, *Parl.St.* VI.Parl. 1990-91, nr. 522/1, 18-20; adv.RvS 43.630/3 van 16 oktober 2007 over het voorontwerp van decreet houdende de bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport, *Parl.St.* VI.Parl. 2007-08, nr. 1439/1, 87; adv.RvS 43.948/3 van 15 januari 2008 over een voorontwerp van decreet houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid, *Parl.St.* VI.Parl. 2007-08, nr. 1579/1, 117. Zie H. DUMONT, *Le pluralisme idéologique et l'autonomie culturelle en droit public belge*. Volume 2: de 1970 à 1993, Brussel, Publ. Saint-Louis, Bruylant, 1996, 151-154, in het bijzonder voetnoot 130.

¹⁰ Adv.RvS 19.045/8 van 18 september 1990, voormeld, nr. 522/1.

enig nadeel heeft geleden.” Om redenen van leesbaarheid en coherentie wordt dat tweede lid opgeheven, maar de inhoud ervan wordt opgenomen in artikel 7 van dit voorstel, bij de omschrijving van de ontvankelijkheidsvoorwaarden in artikel 25 van het Cultuurpactdecreet.

Artikel 4

Dit artikel regelt de samenstelling van de Vlaamse Cultuurpactcommissie en het statuut van haar leden.

Paragraaf 1

De mandaten in de commissie worden verdeeld op basis van de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties waaruit het Vlaams Parlement is samengesteld. Volgens artikel 7, 1, van het Reglement van het Vlaams Parlement bestaat een fractie uit ten minste drie volksvertegenwoordigers. Gelet op het doel van het cultuurpact is het van belang dat ook kleinere ideologische strekkingen aan de werkzaamheden van de VCC kunnen deelnemen. Daarbij worden met name strekkingen bedoeld die wel een politieke fractie vormen in het Vlaams Parlement, maar die te klein zijn om met toepassing van de principes van de evenredige vertegenwoordiging aanspraak te kunnen maken op een van de zetels in de VCC, of zelfs strekkingen die maar één of twee vertegenwoordigers hebben in het Vlaams Parlement en daardoor te klein zijn om er een fractie te vormen. Die kleinere strekkingen mogen – zoals nu ook het geval is in de VNC – elk een Nederlandstalig lid met adviserende stem aanwijzen.

Voor de toepassing van deze principes wordt op basis van artikel 10 van het Reglement van het Vlaams Parlement steeds gekeken naar de fracties en strekkingen zoals ze in het begin van elke zittingsperiode gevormd en vertegenwoordigd zijn in het Vlaams Parlement. Er wordt bijgevolg geen rekening gehouden met eventuele verschuivingen in de loop van een zittingsperiode doordat leden van het Vlaams Parlement van fractie veranderen of hun fractie verlaten en als onafhankelijke gaan zetelen.

Paragraaf 2 en 3

Deze bepalingen hernemen de strekking van het huidige artikel 22, vierde en zesde lid, en artikel 23, eerste lid.

Paragraaf 4

Overeenkomstig artikel 192 van de Grondwet legt de decreetgever de eed op aan de leden van de Vlaamse Cultuurpactcommissie en bepaalt hij in wiens handen de eed wordt afgelegd, meer bepaald die van de voorzitter van het Vlaams Parlement. Dat is een bevestiging van de praktijk die nu ook bestaat bij de installatie van de VNC (zie artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 juni 1976 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitters en van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en tot regeling van de werking ervan). De eedformule bevat de tekst, vermeld in artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eedaflegging bij de aanvang der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie.

Paragraaf 5

Deze paragraaf is identiek aan de regel die geldt voor de leden van de VNC (zie artikel 6 van het koninklijk besluit van 3 juni 1976 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitters en van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en tot regeling van de werking ervan).

Paragraaf 6

Deze paragraaf machtigt de Vlaamse Regering om een vergoedingsregeling (presentiegeld en de vergoeding van reis- en verblijfskosten) uit te werken, zoals de Koning dat ook gedaan heeft voor de leden van de VNC (zie artikel 4 en 5 van het koninklijk besluit van 3 juni 1976 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitters en van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en tot regeling van de werking ervan).

Artikel 5

Dit artikel regelt de werking van de Vlaamse Cultuurpactcommissie. De commissie wordt financieel en logistiek ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering stelt het huishoudelijk reglement van de commissie vast, zoals de Koning dat ook gedaan heeft voor de VNC (zie koninklijk besluit van 16 november 1976 tot vaststelling van het huishoudelijk reglement van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie).

Artikel 6.

Het begrip "klagende partij" roept negatieve connotaties op en wordt daarom vervangen door de neutralere term "verzoeker".

Artikel 7

Paragraaf 1

In artikel 25, §1, van het Cultuurpactdecreet worden de ontvankelijkheidsvereisten voor een klacht omschreven. Die vereisten zijn cumulatief.

In de eerste plaats moet de verzoeker een belang laten blijken of kunnen aantonen dat de betwiste beslissing enig nadeel veroorzaakt. De klacht moet gaan over een inbreuk op het Cultuurpactdecreet. Beide voorwaarden zijn in de huidige tekst van het Cultuurpactdecreet opgenomen in artikel 21, tweede lid.

Vervolgens moet de verzoeker aantonen dat de volgende drie voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de verzoeker heeft eerst een klacht ingediend bij de VNC, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (de Cultuurpactwet);
- 2° de VNC heeft geen verzoening tot stand gebracht of heeft geen advies geformuleerd binnen de termijn, vermeld in artikel 24, §2, tweede lid, van de Cultuurpactwet. Die termijn bedraagt zestig dagen na ontvangst van de klacht, maar loopt niet tijdens de maanden juli en augustus;
- 3° de verzoeker heeft de VNC vervolgens gevraagd om het onderzoek van zijn klacht stop te zetten.

Met die ontvankelijkheidsvoorwaarden wordt het complementaire karakter van het optreden van de VCC gewaarborgd. Er kan geen sprake zijn van een parallel onderzoek door de VNC en de VCC. De VCC treedt ook nooit op als beroepsinstantie voor de VNC. Als de VNC wel een verzoening tot stand brengt of een advies uitbrengt, ongeacht of dat gebeurt binnen de wettelijk voorgeschreven termijn, kan de verzoeker de VNC uiteraard niet meer vragen om dat onderzoek stop te zetten. Het is in dat geval dus ook onmogelijk om diezelfde klacht opnieuw in te dienen bij de VCC.

Tot slot moet de verzoeker zich tijdig tot de VCC wenden, namelijk binnen zestig dagen na de datum waarop hij aan de VNC gevraagd heeft om het onderzoek van zijn klacht stop te zetten.

Paragraaf 2

Om het gebruik van de laagdrempelige procedure bij de VCC aan te moedigen is het van belang dat de eventuele mogelijkheid om een beroep tot nietigverklaring van een overheidsbeslissing bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, niet verloren gaat. Om die reden wordt de termijn om een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te dienen geschorst tijdens de periode waarbinnen de klacht bij de VCC in behandeling is. Die bepaling is analoog aan wat geldt voor de VNC op basis van artikel 25, tweede lid, van de Cultuурpactwet. De decreetgever beroept zich daarvoor op zijn impliciete bevoegdheden. Het effect van de maatregel op de bevoegdheid van de Raad van State mag geacht worden marginaal te zijn, terwijl de schorsing wel noodzakelijk is om de verzoenings- en adviesfunctie van de VCC alle kansen te geven.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt dat de VCC jaarlijks verslag uitbrengt aan het Vlaams Parlement.

Artikel 9

Dit artikel bevat een overgangsbepaling. Die is nodig om de periode te overbruggen tot aan het moment waarop de leden van de VCC voor het eerst volgens de reguliere termijnen aangewezen kunnen worden.

Jan PEUMANS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact, gewijzigd bij het decreet van 20 november 2009, wordt het opschrift van hoofdstuk X vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk X. De Vlaamse Cultuurpactcommissie”.

Art. 3. In artikel 21 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “Vaste Nationale Cultuurpactcommissie” vervangen door de woorden “Vlaamse Cultuurpactcommissie”;
- 2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 4. Artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 november 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 22. §1. De commissie bestaat uit dertien Nederlandstalige vaste leden en dertien Nederlandstalige plaatsvervangende leden. De leden worden aangewezen door het Vlaams Parlement op basis van de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties die zitting hebben in het Vlaams Parlement.

De Vlaamse volksvertegenwoordigers van een partij die met toepassing van het eerste lid niet in de commissie vertegenwoordigd is, mogen gezamenlijk één Nederlandstalig lid met adviserende stem aanwijzen.

§2. Het mandaat van de leden van de commissie duurt vijf jaar.

Het mandaat van de leden van de commissie verstrijkt zes maanden na de volledige vernieuwing van het Vlaams Parlement.

§3. Het lidmaatschap van de commissie is niet verenigbaar met de uitoefening van een politiek kiesmandaat.

§4. Voor de leden van de commissie in functie treden, leggen ze de eed af in handen van de voorzitter van het Vlaams Parlement.

§5. Het is voor de voorzitter en de leden van de commissie verboden om feiten bekend te maken waarvan ze op de hoogte zijn door de uitoefening van hun ambt.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt het presentiegeld en de vergoedingen voor reizen verblijfskosten die toegekend worden aan de voorzitter en de leden van de commissie.”.

Art. 5. Artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 november 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 23. §1. De commissie benoemt onder haar leden een voorzitter bij volstrekte meerderheid van stemmen.

De commissie benoemt onder haar leden evenveel ondervoorzitters als er politieke fracties zijn die met toepassing van artikel 22, §1, eerste lid, vertegenwoordigd zijn.

§2. De kredieten die nodig zijn voor de werking van de commissie, worden ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De commissie wordt bijgestaan door personeelsleden die de Vlaamse Regering ter beschikking stelt.

§3. De Vlaamse Regering stelt het huishoudelijk reglement van de commissie vast.”.

Art. 6. In artikel 24 van hetzelfde decreet worden de woorden “klagende partij” telkens vervangen door het woord “verzoeker”.

Art. 7. Artikel 25 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 25. §1. De klacht is ontvankelijk als aan de onderstaande vier voorwaarden is voldaan:

1° de verzoeker laat een belang blijken of kan aantonen dat de betwiste beslissing enig nadeel veroorzaakt;

2° de klacht heeft betrekking op de niet-naleving van dit decreet;

3° het gaat niet om een nieuwe klacht:

a) de verzoeker heeft dezelfde klacht eerst ingediend bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, vermeld in de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de filosofische en ideologische strekkingen gewaarborgd wordt;

b) de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft de klacht niet afgehandeld binnen de termijn, vermeld in artikel 24, §2, van de voormelde wet;

c) de verzoeker heeft na het verstrijken van die termijn de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie gevraagd om het verdere onderzoek van de klacht stop te zetten;

4° de verzoeker heeft de klacht bij de Vlaamse Cultuurpactcommissie ingediend binnen zestig dagen nadat hij aan de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie gevraagd heeft om het verdere onderzoek van zijn klacht stop te zetten.

§2. Als voor de verzoeker bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State een beroep tot nietigverklaring openstaat in verband met de feiten waarover de klacht handelt, wordt de voorgeschreven termijn voor de indiening van dat beroep tot nietigverklaring opgeschort vanaf de dag waarop de klacht bij de Vlaamse Cultuurpactcommissie wordt ingediend en tot op de dag waarop de commissie de verzoening vaststelt of een advies uitbrengt.”.

Art. 8. In artikel 26 van hetzelfde decreet wordt het woord “vaste” opgeheven, en worden de woorden “de Wetgevende Kamers en bij de Cultuurraden” vervangen door de woorden “het Vlaams Parlement”.

Art. 9. In afwijking van artikel 22, §2, van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact, gewijzigd bij artikel 4 van dit decreet, worden de leden van de Vlaamse Cultuurpactcommissie binnen dertig dagen na de inwerkingtreding van dit decreet aangewezen voor een mandaat dat verstrijkt zes maanden na de eerstvolgende volledige vernieuwing van het Vlaams Parlement.

Jan PEUMANS